

Nieuwjaarsdag 1 januari 2022
10:00 uur

Zingen: JdH 7

1. Als g' in nood gezeten,
geen uitkomst ziet,
wil dan nooit vergeten:
God verlaat u niet.
Vrees toch geen nood!
's Heren trouw is groot, >>>

Zingen: JdH 7

en op 't nacht'lijk duister,
volgt het morgenrood.
Schoon stormen woeden,
ducht toch geen kwaad;
God zal u behoeden,
uw Toeverlaat.

Zingen: JdH 7

2. God blijft voor u zorgen,
goed is de Heer,
en met elke morgen,
keert Zijn goedheid weer.
Schoon g' in 't verdriet,
nergens uitkomst ziet, >>>

Zingen: JdH 7

groter dan de Helper,
is de nood toch niet.
Wat ons ontviele,
Redder in nood!
Red slechts onze ziele,
uit zond' en dood.

Zingen: Gezang 180, vers 6 en 7

6. Schep moed! Zeg aan uw smarte
en zorgen goede nacht!
Laat varen, wat uw harte
in onrust heeft gebracht!
>>>

Zingen: Gezang 180, vers 6 en 7

Gij wilt toch niet regeren
als een, die alles weet?
God blijft, als Heer der heren,
met 't hoogst gezag bekleed.

Zingen: Gezang 180, vers 6 en 7

7. Laat Hem besturen, waken,
't is wijsheid wat Hij doet!
Zo zal Hij alles maken,
dat g' u verwond'ren moet,
>>>

Zingen: Gezang 180, vers 6 en 7

als Hij, die alle macht heeft,
met wonderbaar beleid
geheel het werk volbracht heeft,
waarom gij thans nog schreit.

Zingen: Psalm 89, vers 1

1. 'k Zal eeuwig zingen van Gods
goedertierenheên;
Uw waarheid t' allen tijd, vermelden door mijn
reên.
Ik weet, hoe 't vast gebouw van Uwe
gunstbewijzen
>>>

Zingen: Psalm 89, vers 1

Naar Uw gemaakt bestek, in eeuwigheid zal
rijzen;
Zo min de hemel ooit uit zijnen stand zal
wijken,
Zo min zal Uwe trouw ooit wank'len of
bezwijken.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

1 En God dacht aan Noach en aan al de wilde
dieren en al het vee dat bij hem in de ark was;
en God liet wind over de aarde gaan, zodat het
water bedaarde.
2 Ook werden de bronnen van de watervloed
en de sluizen van de hemel gesloten, en de
regen uit de hemel werd gestopt.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

3 Vervolgens vloeide het water van boven de aarde terug, gaandeweg vloeide het terug. Na verloop van honderdvijftig dagen werd het water minder.

4 En de ark bleef in de zevende maand, op de zeventiende dag van de maand, vastzitten op het gebergte van Ararat.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

5 En gaandeweg werd het water minder, tot aan de tiende maand. In de tiende maand, op de eerste dag van de maand, werden de toppen van de bergen zichtbaar.

6 En het gebeurde na verloop van veertig dagen dat Noach het venster van de ark, dat hij gemaakt had, opendeed.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

7 En hij liet een raaf los, die heen en weer bleef vliegen totdat het water van boven de aarde opgedroogd was.

8 Daarna liet hij een duif van bij zich los om te zien of het water op de aardbodem afgenomen was.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

9 Maar de duif vond geen rustplaats voor de holte van haar voet; daarom keerde zij naar hem terug in de ark, want het water stond nog boven heel de aarde. Hij stak zijn hand uit, pakte haar en bracht haar bij zich in de ark.

10 En hij wachtte nog eens zeven dagen; toen liet hij de duif weer los uit de ark.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

11 En de duif kwam naar hem toe tegen de avond; en zie, er was een afgebroken olijfblad in haar snavel; daaraan merkte Noach dat het water op de aarde afgenomen was.

12 Toen wachtte hij nog eens zeven dagen. Hij liet de duif los, maar zij keerde niet meer naar hem terug.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

13 En het was in het zeshonderdeerste jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van die maand, dat het water van boven de aarde opgedroogd was. Toen nam Noach het luik van de ark weg en keek naar buiten, en zie, de aardbodem was opgedroogd.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

14 In de tweede maand, op de zeventwintigste dag van de maand, was de aarde droog geworden.

15 Toen sprak God tot Noach:

16 Ga de ark uit, u, uw vrouw, uw zonen en de vrouwen van uw zonen met u.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

17 Laat al de dieren die bij u zijn van alle vlees, de vogels, het vee en alle kruipende dieren, die over de aarde kruipen, met u naar buiten gaan, zodat zij zich overvloedig uitbreiden op de aarde en vruchtbaar zijn en talrijk worden op de aarde.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

18 Toen ging Noach naar buiten, en zijn zonen, zijn vrouw en de vrouwen van zijn zonen met hem.

19 Alle dieren, alle kruipende dieren en alle vogels, alles wat zich op de aarde beweegt, overeenkomstig hun soorten, gingen de ark uit.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

20 En Noach bouwde een altaar voor de HEERE; en hij nam van al het reine vee en van alle reine vogels, en bracht brandoffers op dat altaar.

21 En de HEERE rook die aangename geur, en de HEERE zei in Zijn hart:

Genesis 8, vers 1 t/m 22

Ik zal de aardbodem voortaan niet meer vervloeken vanwege de mens; de gedachtespinstels van het hart van de mens zijn immers slecht, van zijn jeugd af; en Ik zal voortaan niet al het levende meer doden, zoals Ik gedaan heb.

Genesis 8, vers 1 t/m 22

22 Voortaan, al de dagen van de aarde, zullen zaaitijd en oogsttijd, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden.

Zingen: Psalm 46, vers 1 en 2

1. God is een toevlucht voor de Zijnen,
Hun sterkt', als zij door droefheid kwijnen;
Zij werden steeds Zijn hulp gewaar,
In zielsbenauwdheid, in gevaar;

>>>

Zingen: Psalm 46, vers 1 en 2

Dies zal geen vrees ons doen bezwijken,
Schoon d' aard' uit hare plaats mocht wijken,
Schoon 't hoogst gebergt', uit zijne stee,
Verzet wierd in het hart der zee.

Zingen: Psalm 46, vers 1 en 2

2. Laat vrij het schuimend zeenat bruisen;
D' ontroerde waat'ren hevig ruisen;
De golven mogen, door haar woên,
Het berggevaarte daav'ren doen:

>>>

Zingen: Psalm 46, vers 1 en 2

De stad, het heiligdom, de woning,
Van God, den allerhoogsten Koning,
Wordt in haar muren, t' allen tijd;
Door beekjes der rivier verblijd.

Zingen: Weerklank 175, vers 1, 4 en 8

1. Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
dat Hij is opgestaan,
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft
waar wij ook staan of gaan.

Zingen: Weerklank 175, vers 1, 4 en 8

4. Tenonder ging de sterke dood,
tenonder in de vloed;
nu straalt ons in het morgenrood
zijn toekomst tegemoet.

Zingen: Weerklank 175, vers 1, 4 en 8
8. 't Is feest, omdat Hij bij ons is,
de Heer die eeuwig leeft
en die in zijn verrijzenis
alles herschapen heeft.

Zingen: Opwekking 404 – „Wij gaan op weg”
Wij gaan op weg met brandend hart,
met een gebed bij elke stap.
't Lied van hoop klinkt door de landen,
zingend van de nieuwe dag.
>>>

Zingen: Opwekking 404 – „Wij gaan op weg”
Tweeduizend jaar - en dag en nacht
brandt deze vlam, verlicht ons land.
Mensen wachten, harten smachten
naar een liefde die verwarmt.
>>>

Zingen: Opwekking 404 – „Wij gaan op weg”
Laat de vlam weer branden,
als een helder baken;
als heraut van 't morgenuur.
Laat het lied weer sprank'len
laat de liefde branden,
als een vuur, als een vuur.

Zingen: Opwekking 404 – „Wij gaan op weg”
De liefde roept, de waarheid spreekt;
dat is de kracht waarmee wij gaan,
om hen die vallen, hen die wank'len
op te vangen in Uw naam.

Zingen: Opwekking 404 – „Wij gaan op weg”
Laat de vlam weer branden,
als een helder baken;
als heraut van 't morgenuur.
Laat het lied weer sprank'len
laat de liefde branden,
als een vuur, als een vuur.